

עמ"ת 35977/09/16 - סאלח אבו סבית נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחויז בנצרת

עמ"ת 16-09-35977 אבו סבית(אסיר) נ' מדינת ישראל

בפני כבוד השופט יונתן אברהם
העורר
סאלח אבו סבית
ע"י ב"כ עו"ד רפי ליטן
ג ג ד
מדינת ישראל
המשיב

- ערער על החלטת בית משפט השלום בנצרת (כבוד השופט הבכירה רם נדא), אשר ניתנה ביום 12/09/2016 בתיק
- מ"ת 59040/08/16 -

ההחלטה

רקע וטייעוני הצדדים

בנוגד העורר הוגש ביום 30/08/16 כתוב אישום המיחס לו עבירות כדלקמן:

1. **קשירת קשר לעשות פשע** - עבירה לפי סעיף 499 (א)(1) לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן: "חוק העונשין").
2. **גנבה חקלאית בצוותא** - עבירה לפי סעיף 384 (א)(2) לחוק העונשין + סעיף 29 (א) לחוק העונשין.
3. **פריצה לבניין שאינו דירה וביצוע גנבה בצוותא** - עבירה לפי סעיף 407 (ב) לחוק העונשין + סעיף 29 (א) לחוק העונשין.
4. **התעללות בבעל חיים** - עבירה לפי סעיף 2 לחוק צער בעלי חיים (הגנה על בעלי חיים), התשנ"ד - 1994.
5. **הפרעת שוטר במילוי תפקידו** - עבירה לפי סעיף 275 לחוק העונשין.

לפי התיאור בכתב האישום נסעו העורר ושניים נוספים, ששםם עודה ומוחמד, בלילה שבין

10-11/01/16 מדרום הארץ, שם הם מתגוררים, לצפון הארץ, הגיעו לדיר כבשים שבבעלות המתلون, התפרצו בצוותא לדיר, תלוו את דלת הדיר, הוציאו ממשם 10 כבשים, קשרו אותם והחלו להסיעם דרומה.

בשלב מסויים נתקלו במחסום משטרתי באזור מخالف אליהם.

כשהתקרבו אליהם שוטרים, הינהה עודה את העורר ואת מוחמד לשים את הפלאפונים שלהם בכיסיהם, הודיע להם שהוא מתכוון לעלות על מחסום הדוקרנים ולנסוע רחוק מהשוטרים, על מנת שהם יצאו מהרכב ויברכו ממנו.

כך אכן נעשה.

לאחר שהרכב נעצר עקב הפגיעה בגלגליו, הצליח העורר לבסוף ונמלט מהשוטרים, שעלה שעודה ומוחמד נתפסו.

נטען בכתב האישום כי העורר לא התיעצב לחקירה על אף שנדרש מחדש 01/01/2016 ונעצר בביקורת שגרתית ביום .28/08/16

יחד עם כתב האישום הוגשה בקשה למעצרו של העורר עד תום ההליכים.

העורר חלק על קיומן של ראיות לכואורה ועל קיומה של עילת מעצר.

בית משפט קמא בהחלטה מפורטת קבע כי קיימות ראיות לכואורה וכן מתקיימות כנגד העורר עילות מעצר של מסוכנות, חשש מהתחמקות מהלכי שפיטה או מריציו מסר וכאן השפעה על עדים.

בית משפט קמא קבע זאת, על אף העדר עבר פלילי, עובדה שיש בה גם לדעת בית משפט קמא כדי להקנות באופן מסויים את המסוכנות הנשקפת מן העורר.

על אף האמור, לא סבר בית משפט קמא שיש להורות באותו שלב על מעצרו של העורר עד תום ההליכים, אלא קבע כי יש לבחון את עניין חלופת המעצר המוצעת בעניינו בזיהירות ולאחר מכן לקבל תסקير של שירות המבחן.

בית משפט קמא הורה על קבלת תסקיר לאור האמור לעיל וכן קבע את המשך הדיון (בו הוקראה החלטתו ביום .05/10/16), ליום 12/09/16.

מועד זה נדחה לבקשת שירות המבחן ליום 13/10/16.

מכאן הערר שבפני.

במקור הלין העורר גם נגד קיומן של ראיות לכואורה וטען כי בחומר החקירה לא מצויות ראיות, אפילו ברמה לכואורית, המזהות את העורר כמו שהשתתף יחד עם האחרים באותו אירוע גניבה.

במהלך הדיון ובהתמלצת בית המשפט, חזר בו ב"כ העורר וזאת לאחר שב"כ המשיבה הצבע על אופן טוויות הקשר אל העורר מתוך חומר החקירה.

יתר טענות העורר מתמקדות בענייןUILות המעצר שקבע בית משפט קמא ובחلوפת המעצר שלא נבחנה עוד לפני שיווגש תסקירות.

לטענת העורר, בכך שהוא בית משפט קמא, שכן, ראוי היה לבחון את חלופת המעצר שהוצאה אף לפני הגשת התסקירות.

באשר לעילות המעצר, טוען על ידי העורר כי שגה בית משפט קמא כאשר קבע כי העורר היה בבריחה 7 חודשים. לטענתו, הוא קיים אורח חיים רגיל בפרק זמן זה עד למעצרו האקרים ומשטרת ישראל יכלה להגעה אליו בכל עת ולמצוא אותו לו חפזה בכך.

באשר לחשש להשפעה על מעורבים אחרים, טוען כי אין מעורבים אחרים פרט לעודה מוחמד שנעצרו ונכוון להיימן אף שוחררו שניהם ממעצר.

כן טוען כי אין יסוד לטענה שהוא שותף לתוכנן של המיעשים, שכן, אפילו לפי האמור בכתב האישום ובבקשת המעצר, הרי ש"המוח" מאחורי הרעיון, היה עודה והוא אשר תدرك את מוחמד ואת העורר לגבי אופן הביצוע.

באשר לחשש להישנות אותן עבירות, טוען כי מדובר בעורר צעיר לימים, בן 20, חסר עבר פלילי, אשר למעט מקרה זה, לא יוכסו לו לא בעבר ואף לא בתקופה שלאחר האירוע ועד למעצרו, מקרים נוספים.

עוד טוען כי לגבי השותפים האחרים שחלקם בוודאי אינם פחות מחילקוו שלו באירוע, תוקן כתב האישום ונמחקו חלק מן העבירות כגון התעללות בבני, חיים ושותפים אלה משוחררים כיום.

על כן אין להפלותו לרעה ביחס אליהם.

עוד טוען כי המיעשים העיקריים עבירות רכוש והמשיבה לא הצבעה על מסוכנות מיוחדת או תחכם וכי"ב, אשר נדרש לצורך הקמת עילת מעצר.

עיקרי טענותו של העורר הינה כי ראוי היה לשחררו כבר במועד הדיון בבית משפט קמא ולא להמתין אף לקבלת תסקירות.

העורר טוען כי כתב האישום הוגש ביום 16/08/16 ועוד לקבלת התסקירות, יחלפו כחודש וחצי, שעה שהוא עוזר עוד קודם לכן בהליך מעצר הימים ועל כן היה על בית המשפט לשקל בחוב שחררו בערובה ובתנאים עוד קודם להגשת התסקירות, על אף שבית משפט הורה על לקבלת תסקירות.

בתגובה לטענות אלה טוען ב"כ המשיבה כי צו מעצר כנגד העורר הוצא כבר בחודש 01/2016, אך הוא לא אותר והתחמק מהתייצבות לחקירה, עד שנעצר בחודש 08/2016 באקרים.

באשר לשחרור שני המעורבים הננספים, טען כי הם שוחררו לאחר קבלת תסקير חיובי ובמקרהו של העורר, לא נתקבל תסקיר עדין.

לטענתו, העורר היה בבריחה כל התקופה ועל כן הדבר מכיון חשש להתחמקות מהליכי שפיטה מעבר למסוכנות שנטענה לאורך כל הדרך.

דין והכרעה

לאחר ש שקלתי בכבוד ראש את טיעוני הצדדים מכאן ומכאן, סבורני שיש מקום להתערב בהחלטת בית משפט كما אשר נמנע מלהורות על שחרורו של העורר בשלב ביןים זה עד לקבלת התסקיר.

כתב האישום שבעניינו אכן מערב עבירות רכוש יחד עם עבירות נוספות של התעללות בבעלי חיים וקשרת קשור לעשות פשע.

בפני נטען בעניין זה על ידי ב"כ העורר כי המשיבה תיקנה את כתבי האישום של יתר השותפים והורידה מהם את עבירות ההתעללות וקשרת הקשר. ב"כ המשיבה לא טען בפני טענה הפוכה ועל כן לצורך דין זה, אנייך כי כך אכן נעשה.

בנסיבות אלו ולאחר שעינתי בעובדות כתב האישום וכן בעדויות העולות מן הפירוט שפירט בית משפט כמו בהחלטתו, מהן עולה כי חלקו של העורר דן נמור משמעותית מחלוקת של עודה באירוע ובוואדי לא עולה על חלקו של מוחמד השותף הנוסף, הרוי שמחינת חומרה ומסוכנות ובשים לב לכך כי במרקחה דן מדובר בעורר נעדר עבר פלילי קודם אשר אף לא נטען כי ביצע עבירות נוספות לאחר העבירה הנ"ל על אף שלא היה עצור, סבורני שאין להחמיר עמו יותר מאשר המעורבים האחרים, בכל הנוגע לעילת המסוכנת והחשש בגינה אם ישוחרר.

הकושי המיחד את העורר דן נוגע לאי התיאצבותו לחקירה במשך 7 חודשים.

בעניין זה נטען כי הוצאה נגדו צו מעצר, בעקבות כך כי לא התיאצב לחקירה לאחר שזמן.

העורר עצמו טוען כי לא קיבל זימון מעולם אלא שהתקשו לאביו מתחנת משטרת העירות והודיעו לו שישלחו זימון אחר זימון לא הגיע.

לצורך הדיון דין אנייך כי העובדות כפי שטווענת המשיבה.

על אף האמור ובשים לב ליתר הנתונים דומני כי אפשר לאין את החששマイ התיאצבותו להליכים המשפטיים או להמשך הדיון בمعצר לאחר שיווגש התסקיר, על ידי קביעת ערובה כספיות משמעותית.

לא שוכנעתי כי מתקיים חשש להשפעה על עדים.

כל העדים הרלוונטיים נחקרו, מסרו גרסה במשטרה.

שותפיו לכואורה לעבירה נעצרו ונחקרו אף נעשו איתם הסדרי טיעון כפי שהובחר לעיל.

בנסיבות אלה, לא ברור כיצד יוכל העורר להשפיע על עדים.

כמו כן, אין להתעלם מן העובדה כי מדובר בעורר שהטהילר חופשי במשך 7 חודשים ואף בחלק מתקופה בה כבר שוחררו שותפיו לעבירה וככל שחפץ היה לאמת אותם את עדותנו, יכול מילא כבר לעשות כן.

אשר לטענה כי מדובר בעבירות רכוש בעיקר, הוביל שבמקרה דין טרם הופחתו מכתב האישום דין העבירות של התעללות בבני החינוך וקשרית קשור, זאת בצוירוף לעבירות הפרעה לשוטר במילוי תפקידו ולאור אופיו המעשימים, היינו, ההגעה מדרום הארץ לצפונה והסעת כבשים גנובות מאות קילומטרים בכל רכב, תוך תכנון התחמקות משוטרים כמפורט בכתב האישום, משקף הדבר לדעתינו תעזה לא מעטה אשר די בה כדי להקים עילית מעצה.

על כן, על אף שנדחות הטענות נגד קיומן של עילות המעצר מайдך (למעט עילית להשפעה על עדים), מתקבלות טענות העורר על כי עצמתן של עילות המעצר אינה ברמה כה גבוהה שיש בה כדי לשולש שיקלה רצינית של שחרורו בעורבה, במיוחד נוכח עובדת שחרורם של שני המעורבים הנוספים.

בנסיבות אלה, נוכח מעצרו הממושך של העורר, דוחית הדיון פעמיים נוספת לבקשת שירות המבחן, והסיכוי כי העורר ישוחרר בסופו של יומם לאור המפורט לעיל, אני מקבל את העරר באופן הבא:

אני מורה כי העורר ישוחרר, זאת לאחר שיקושים תוך 7 ימים מהיום דיון בבית משפט כאמור בו תיכון העריבות שהוצעו על ידי העורר, וככל שתימצאנה על ידי בית משפט כאמור כמתאימות לשמש כעריבות, יקבע בית משפט כאמור את תנאי השחרור אשר יכללו בין היתר חתימה על ערבותצד ג', ערבות שלא תיפחת מ- 20,000 ל' לכל אחת וכן כן יכללו תנאי השחרור הפקדת ערובה כספית בזמןן או בערבות בנקאיות לצורך הבטחת התיצבותו של העורר להמשך דיוני המעצר, בסכום שלא יפחת מ- 25,000 ל'. בכך יהיה כדי להרטיע את העורר מלהתחמק מהתייצבות להמשך דיוני המעצר, ולאחר מכן הצורך להבטחת המשך ההליך המשפטי, לבין ההקפדה על שמירת זכותו לחירות באופן מידתי.

המצוירות תמציא העתק ההחלטה לצדים ועד היום.

ניתנה היום, י"ז אלול תשע"ו, 20 ספטמבר 2016,
באישור הצדדים.

